

ALLES VOOR DE STERREN?

Het boek van voormalig DWDD-hoofdredacteur Dieuwke Wynia *Je mist meer dan je ziet* trekt in de boekwinkel meteen mijn aandacht. Het gaat over de mooiste highs en veelbesproken lows achter de schermen bij deze talkshow en is voorzien van een fonkelend roze kaft met gele letters.

Eigenlijk was ik niet van plan om dit boek te gaan lezen, tot Human Factor-producent Irene van den Brekel mij adviseerde om dit vooral wél te gaan doen. Waarom? Omdat Wynia's nul op het rekest bij herhaaldelijke hulpvragen haar pijnlijk had geraakt. De opzweepende adrenaline van jarenlang Nederlands beste talkshow produceren heeft een hoge prijs, zo concludeert Wynia. Dat doet zij jaren na het stoppen als hoofdredacteur. En murw van het zich verdedigen tegen alle kritiek die na publicatie van het rapport van de Commissie Van Rijn ook op haar functioneren werd geuit. Ja, ze was ongeduldig, kortaf en door alle stress ongetwijfeld ook grensoverschrijdend tegen haar medewerkers geweest. Maar ze had wel degelijk meermaals bij VARA-, later NPO-bestuurder Frans Klein aangegeven het raar te vinden dat zij in haar eentje 'deze woeste hengst' - in haar boek presentator Matthijs van Nieuwkerk, 'de maestro' volgens Klein - moest menen.

Dat 'Alles voor de sterren, zo mogelijk ten koste van'-principe is ook mij niet vreemd. Binnen een setting als deze heb ik vanuit een sturende rol van dichtbij mogen ervaren hoe wonderlijk zo'n wereld van presen-

teertalenten werkt die decennialang op een voetstuk werden geplaatst. Tegelijkertijd heb ik kunnen zien hoe extreem hoog de druk is waar diezelfde collega's onder staan. Of zichzelf onder vóelen staan als veranderingen binnen hun vertrouwde werkveld optreden. Waarna zij opnieuw moeten bewijzen dat ze nog altijd de beste, intelligentste of grappigste zijn. Ooit gaf ik bij een baas aan dat mijn leven niet afhing van de goed- dan wel afkeuring van supertalenten als deze die zich richting de werkvloer of anders onmogelijk gedroegen. En dat je vanuit een leidinggevende rol juist heel betrouwbaar werd van eerlijke, eveneens níet lauwerende feedback. Ook als die niet de norm was om te ontvangen.

Hoe **wonderlijk** werkt zo'n wereld van **presenteer-talenten**

En dan ineens zitten eerder niet of nauwelijks begeleidde talenten - ook Wynia stipt dit punt in haar boek aan - thuis. Achter de deur, afgesloten van alle bewieroking en roem die hun persoonlijkheid jarenlang boetseerde. Pats boem, publiekelijk afgeschreven. Omdat correctie vanuit mensen die daar feitelijk voor werden betaald te gevaarlijk bleek. Kippen met gouden eieren zijn nog altijd zeldzaam. Is hun succes dan

Onder de naam Frankly Ellen beschrijft Ellen Danhof in deze column haar dagelijkse leven als interimmer en contentstrateg.

een onhoudbare droom die met hoge kijkcijfers hoe dan ook intact moet blijven? Om ook andermans positie vooral niet te doen wankelen? "Maar je kon toch gewoon wég gaan?" Micha Blok vraagt het Wynia in haar uur lange radio-interview drie keer, tot grote emotionele ergernis van haar gast toe. Wynia ging niet meteen weg. Ze trok tevergeefs aan bellen voor hulp, kopieerde slecht leiderschap en werd zelf uiteindelijk ziek. Wat ik me afvraag, is hoe het nu is gesteld met de begeleiding van onze overgebleven toptalenten. En of er met terugwerkende kracht nog weleens naar de 'gevallen' sterren wordt omgekeken. Om juist met hún gouden tips te leren voorkomen dat de geschiedenis zich herhaalt.